

sig i en fremadrettet diskussion at give så meget sikkerhed for den parlamentariske indsigt som overhovedet muligt, eventuelt ved at justere det nuværende system.

Lad os kigge på det, for jeg tror, det bliver et halvt, et kvart, en tiendedel, en hundrededel billede, man ville få skabt, hvis man lavede undersøgelseskommissionen. Det er det, der er hovedpointen, og derfor er fru Elisabeth Arnold og jeg måske ikke så uenige. Jeg tror bare ikke, at det billede, fru Elisabeth Arnold i virkeligheden ønsker, kan blive skabt.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det, vi ved med sikkerhed om angrebsplaner, var, at NATO havde planer for at indlede angreb mod Østeuropa. Vi har også sikkerhed for, at man i Østeuropa havde planer for, hvordan man ville angribe bl.a. Danmark, i det tilfælde at NATO gik til angreb. Det er muligt, der også er dokumenter, der viser, at man også derovre fra havde planer om at angribe først. Det er muligt, det vil jeg gerne have frem, det vil jeg gerne have historikere til at grave i. For hvis det er rigtigt, så vil jeg gerne have den vished, og så vil jeg også skarpt tage afstand fra det. Jeg er imod alle, der starter en krig, uanset hvem det er.

Så til det andet spørgsmål. Det er jo ikke bare DKP'ere, der er blevet registreret, det er alle mulige, der har været engageret i fredsarbejde, solidaritetsarbejde, venskabsarbejde, kulturelt samarbejde. Der er jo masser af mennesker i Danmark, som i dag ikke ved, om de er blevet registreret, hvad der er blevet registreret om dem, og om tingene i dag er blevet slettet.

Kan hr. Peter Duetoft ikke forstå, at der er nogle mennesker i Danmark, der har behov for at få vished. Hvad er rigtigt, og hvad er forkert i den her sag?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, hr. Peter Duetoft selv røbede en stor interesse for at få demokratidiskussionen, som er meget vigtig i den her sag, og også for at få gode råd om, hvordan vi kan lave den fremtidige kontrol, så demokratiet har en mulighed for at kontrollere den aktivitet, som en efterretningstjeneste nødvendigvis må have. Men svaret på det skal vel ikke være at sige nej til en undersøgelse. Svaret skal vel være at sige: Så

lad os få en bedre undersøgelse end den, der er lagt op til her.

Kom med nogle ændringsforslag, lad os gå ind i en dialog om det i stedet for bare at sige: Det går nok ikke, der kommer nok ikke noget ud af det, derfor siger vi bare nej.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Til fru Elisabeth Arnold: Jeg kan jo stille ændringsforslag en million gange i det her hus, men de mennesker, der er døde, bliver jo ikke levende af det.

Der er nogle fundamentale ting ved en undersøgelse 30 år efter. Nu ved jeg ikke, om fru Elisabeth Arnold har haft samme fornøjelse som jeg i en periode for år tilbage at være domsmand. Mennesker kan ikke huske, hvad der er sket ved en ulykke eller en forbrydelse bare et år eller halvandet år tidligere. Der er 87 forskellige forklaringer og en masse digteri i det. Hvad så 30 år efter, hvor man dels ikke har de mennesker, der har været involveret i det, dels har man ikke de papirer, dels har man ikke hele atmosfæren, og hvad ved jeg? Det er dér, min pointe er.

Jeg tror ikke, den undersøgelse kan give et rigtigt billede, og derfor synes jeg, man skal bruge kræfterne på noget andet, nemlig at sørge for at sådan noget ikke kan ske, hvis systemet ikke er godt nok i dag. Det behøver man ikke alle mulige eksempler til. Det sker jo mange gange herinde i Tinget, at vi gør kontrolsystemer bedre uden at gå ud og dokumentere en million gange, at det er gået galt hele vejen igennem.

Så til hr. Frank Aaen: Jamen jeg kan da godt forstå, at der er nogle mennesker, der gerne vil vide, om de er registreret. Jeg er ikke i stand til at tage stilling til alle de forskellige tal på 400.000, og hvad ved jeg, for jeg ved ikke noget om det. Og jeg vil også påstå med al respekt for den skrivende presse, at de ting, der kommer frem dér, ikke giver et dækkende billede af, hvordan og hvorledes tingene hænger sammen.

Men uden at skulle provokere en ny debat frem må jeg sige, at det, der er interessant ved en registrering, er vel, om den har været brugt til noget. I virkeligheden var det jo det, der ville være den store pointe: hvis man kunne dokumentere, at mennesker, der blev registreret, så blev forhindret i at gøre det ene og det andet og det syvende, for det er jo i virkeligheden det, der er hovedproblemet.